

Iván Martínez Monge

Per començar, agrair a la meva família tot el suport que m'han donat durant aquests cinc anys. Especialment als meus pares, per ajudar-me i valorar tant positivament el meu esforç, per preocupar-se per mi i sobretot per haver-me recolzat en els moments difícils.

Agrair especialment al meu avi Miguel pel seu suport, per la seva preocupació en tot moment per mi i per valorar-me tant. També a la meva tieta Manoli, pel seu suport i recolzament.

A la meva novia Florencia, perquè el seu suport ha estat essencial per mi durant tota la carrera. Per haver-me escoltat, per interessar-se en la meva feina, per haver estat al meu costat i per fer-me el dia a dia molt més fàcil.

Als meus companys de grup Carles, Regina, Elena i Raquel per la seva manera de treballar, per les ganes que han posat en el treball i per haver-me recolzat en els moments que ho he necessitat inclús deixant de fer la seva feina per ajudar-me.

A tots els meus companys de classe per haver-me fet passar moments tant bons durant aquests cinc anys.

Al nostre tutor Albert Bartrolí per haver-nos ajudat i guiat durant el projecte i a tots els professors que ens han ajudat. Al Nacho de l'empresa on treballa, per haver-me donat els dies lliures necessaris per poder realitzar el projecte.

Ivan

Raquel Font Rodríguez:

M'agradaria agrair primerament a cadascú dels meus companys per fer que el transcurs d'aquest projecte de final de carrera hagi sigut una molt bona experiència, els he conegut més profundament i passar amb ells moltes circumstancies que recordaré tota la meva vida.

També agrair a tota la meva família i el meu xicot per haver-se preocupat per mi durant aquest quatre mesos de projecte.

Raquel

Elena Badia Elías

Fer els agraïments l'hora abans d'entregar el projecte de final de carrera fa implica fer-lo sense respirar, amb un nus a la panxa i un a la gola, amb moltes hores de son perdudes, i sensacions que et fan tenir la pell de gallina i ganes de plorar. Però tot plegat s'esborra quan penso en com soc de feliç en aquest moment.

Res hagués estat possible sense vosaltres;

Sense les 4 persones que m'han acompanyat aquests 4 mesos de la meva vida, pujant, baixant, anant endavant, enrere, caient i sobretot aixecant-nos sempre. Tot canvia des del dia en que els veus per primera vegada sota el teu nom en el llistat de grups de projecte.

L'Iván, el *team líder*, implacable i incansable, ens ha estirat des del primer moment perquè no paréssim, contra viento y marea, repartint adrenalina i de tot menys piropos però sempre allà s'acaba fent estimar. L'expert en columnas, seguretat i higiene (o come ll diría medi ambient) i carnet VIP del nostrum amb una gran afició a fer fotos i a cuidar el petit Mougli de la seva aldea... GRÀCIES!

El Carles, semblava tímid ell... res d'això! Si et descuides s'obre el cap en qualsevol parc de Barcelona! Tot el que sabia d'ell és que a vegades se li enganxaven els llençols al matí i li havia de fer un lloc ràpid al meu costat a classe! Ara sé que és una persona increïble que sempre trobarà un forat per ajudar-te i treure't del forat on t'has ficat mentre t'arrenca un somriure (com l'Ivan, com menys amable millor però amb un

encant irresistible!) Expert en quadrar balanços del que sigui, matèria per excel·lència i també d'energia mecànica (si hi ha equips d'impulsió pel mig millor!), l'etapa limitant del procés, SEMPRE!. Aficionat a pujar per les parets i olorar coses estranyes en diferents punts del territori Català, sempre a punt per acabar amb el teu dinar, berenar o el que calgui!... GRÀCIES!

La Raquel, "aquella noia que seu a la banda esquerre de la classe, a primera fila", no sabia ni qui era quan vaig llegir el seu nom i ara mateix puc dir que és una excel·lent companyia per passar l'estona del dinar filosofant del projecte o de la vida en general. Treballa com una formiga, poc a poc, sense fer soroll però enriu-te'n de la muntanya que és capaç de fer .. la tia!! Experta en tancs del que faci falta, mescla, emmagatzematge, pulmó, separadors... i AutoCAD amb els ulls oberts o tancats dormint o sense, amb calor o fred, puja o neu.. (bé jo ens passem..) Un cop desmelenada, i mai millor dit, una noia genial...GRÀCIES.

I la Regi!.. ai la Regi, un limon salvaje que no necessita media naranja porque ella ya vale por toda la naranja entera! La mama, la xispa del grupo, i el hombre de negro a la vez.. no la calientes porque no responde... dame paciencia porque si me das fuerza le mato! No se que hauria fet sense ella, mai hagues imaginat com era quan em deia "perdona puedes quitar tu bolso que me voi a sentar?" ara puc dir que tins una Amiga (sí, amb majúscules) més. Experta en cristalizadores, medi ambient, estudis d'impacte ambientals, posades en marxa... no le quites el café, la cerveza i una buena fiesta para relajar-se! Subministradora de provisions i carcajadas per excel·lència!... GRÀCIES.

(...corre elena són les 8!!.. que haurem de fer un índex x els teus agraïments??)

Ja vaaa! Però no em puc deixar als meus pares i el meu germà, m'han acompanyat no tant sols aquests 4 mesos, sinó al llarg de tota la carrera i tota la meva vida. Al meu costat recolzant-me en cadascuna de les decisions que prenia, animant-me per tirar endavant i aguantant el que no està escrit! Ells ja saben tot el que han de saber.. no se si algun dia els podré agrair tot el que han fet per mi. Mama trobar-se el sopar i el tupper preparat quan arribes a casa a les 10 de la nit no te preu! Papa, passar-te el dilluns de pont plegant plànols com quan feies els teus pinitos d'arquitectura ens ha salvat la vida. Us estimo!.. GRÀCIES.

I (abans de que els meus companys em matin) gràcies als meus amics de sempre que no fallen, la Paula, la meva germana gran, la Núria, un tresor dels de sempre, la Clara companyia indispensable, la Maria ideal per compartir soparets dissabtes a la nit, l'Adri que vindrà fins a la universitat per dedicar-te els minuts que tens per dinar, l'Anna i l'Eva.. hi ha coses que no canvien mai nenes... i els que em deixo!

No cal res més perquè tot surti rodó, o casi.. bueno si! Alguns paquets de xiclets i molts cafès i una bona llista de música!

Ha estat un plaer!

Elena

Regina Carrión Montesinos

En primer lugar quiero agradecer a mi familia, pero sobre todas las cosas a mi madre por apoyarme siempre, quiero agradecer también a mis tíos que son como unos padres para mí y que siempre han creído en mí.

En segundo lugar quiero agradecer a mis compañeros de proyecto...digo compañeros? No..quería decir amigos, si nois porque encontrar esta complicidad que hemos adquirido desde el minuto 1 es muy difícil y más teniendo en cuenta que los cinco somos muy diferentes, siempre he pensado que este grado de entendimiento se obtiene con los años, ara me doy cuenta que he estado equivocada, porque en serio os lo digo, no podría haber escogido un mejor grupo con el que hacer este proyecto.

He tenido la gran suerte...aunque a veces desgracia xD...de que me haya tocado en el mismo grupo con uno de mis chicos de la técnica, CARLETS!!, sé que a veces hemos tenido "discrepancias"...nois ho sento!!...pero esa es la confianza que dan los años de amistad, los botellones en mi casa, los Km en coche de los muchos viajes junto a la SECTA y por eso espero que esta amistad dure mucho tiempo....por no decir hasta que estemos viejitos y tengas que venir a Peramola a visitarme jeje!!!

ELENA, nunca me habría imaginado que conocerte sería una experiencia "religiosa"...jeje...aunque a veces eres un "cul d'angunies" (con cariño!!) eres una de

las mejores personas que he conocido...no cambies nunca!!! Porfavor te lo pido!!!
Espero quedar para hacer cafes por barna y contarnos nuestras cositas.

IVAN, has sido una sorpresa muy grande para mí, he pasado de que me caigas fatal en clase por no dejar de hablar con tus coleguitas... a cogerte mucho cariño en estos cuatro meses que han pasado y aunque tú digas que no...se desde el fondo de mi corazón...muy desde el fondo...que lo mismo ha pasado de tu parte hacia mi.

RAQUEL, al principio no hablabas mucho y no sabia por donde cogerte...pero me alegro mucho de que al final hayas cogido la confianza suficiente para “despendolarte” y reir como si no hubiese un mañana...porfavor nunca dejes de hacerlo!!

Regi

Carles Puigdemívol Ayala

Bueno per fi ha arribat el moment tant esperat... ha sigut dur fins al final.. nomes dir que tinc ordres d'acabar els agraïments en 10 segons... així que ser breu.

En primer lloc agrair als meus pares per tot el que fan i han fet per mi, per preocupar-se i sacrificar-se per donarme una educació i fer-me se en gran part la persona que sóc avui, també al meu germà i als meus avis.

En segon lloc, agrair a els companys de grup amb els que he tingut la sort de compartir aquesta experiència, perquè, tot i que ha sigut molt dura hem passat molt bons moments.

Carles.

REIRC Enginyers

Ivan: p·g·h

Regi: Rodriguez que??

Carles: Apanyo subtil del qual no es percataran: poso una solubilitat i ho calculo amb una altra.

Ricard: Vàlvula de final de carrera

Regi: Sí com el projecte

Raquel: Tu Ivan pensa que els tancs estan soterrats

Carles: O sigui que podem fer un camp de futbol a sobre

Carles: Estem desmotivats

Ivan: Yo no me incluyo, però lo de “ell” no es excusa!!!...a mi me motiva!!

3...2...1...

Regi: Tu es que eres muy raro

Elena: Ivan tu saps com fer això?

Ivan: Si t’ho dic no aprendràs

Ivan: Regi no te levantes a perder tiempo a la papelera con el xicle....igual que los niños pequeños cuando se levantan a hacer punta al lapiz

Ivan: Regi debiste ahogarte con el cordon umbilical al nacer

Ivan: Como perdeis el tiempo con los móviles

Elena: Anda que tu jugando con tu granja

Ivan: Que no es una granja que es una aldea

Elena: Ni que fossis el Mowgly!!!

Elena: Ivan això es molt fàcil!! Trigaràs coma molt una hora

Ivan: Si si, ya me conozco yo tus horas!!

Elena: Jo no se com fer això de no dormir

Carles: Pos tancant els ulls no???

Regi: Aquesta poma esta boníssima!!!

Elena: Si regi es que les Fuji sempre son boníssimes

Regi:

Pausa a mirar la poma

Resposta: No...son Marlene

Tots: Ploren de tant riure....en especial Raquel i Carles....

Carles: Joder Elena...deixa d'escriure tant als agraïments!!

Elena: Deixeume estar...que m'estic relaxant

Ivan: Que no hay que poner un indice eh?!!!

Ivan: El Carles hasta el último minuto serà la etapa limitant!!

Ivan: Va elena comença a apretar a la gent

Elena: Va nois!!!